

ordningen af 1841 udkom, henholdt man sig til den daværende communale Inddeling, og der er ikke siden den Tid skeet nogen væsentlig Forandring deri. Det var ingenlunde, saaledes som det er blevet udtalt, Hensynet til, at man derved fulgte Pastoratsinddelingen, at man valgte denne Inddeling; men det Hensyn, man tog, var, at disse Deele af Landet tidligere havde haft fælles Fattigvæsen, den væsentligste communale Byrde paa Landet, en Byrde, som den Dag idag er og bliver den væsentligste communale Byrde. Der er efter min Anskuelse ingen Grund til at forandre Inddelingen af Fattigdistricterne, men tværtimod al Grund til at være yderst forsigtig med at gøre dem mindre; thi jo mindre de ere, desto vanskeligere vil det i de fleste Tilfælde blive at bære denne Byrde. Det er ganske naturligt, at der, strax efter at Landcommunalloven traadte i Kraft, maatte indkomme ikke faa Andragender om Adskillelse i communal Henseende, og det netop paa Grund af den Bestemmelse, Loven indeholder om Afregning med de tidligere særlige Egningsdistricter i en Commune. Det var vistnok en fuldkommen rigtig og sund Tanke, som fik sit Udtryk i Landcommunalloven, at disse særlige Egningsdistricter skulde ophæves; thi kun paa denne Maade kunde man faae Beboerne i en Commune til at føle sig som en Enhed og til at slutte sig noie sammen. De havde da fælles Interesse, fælles Udgifter, og det var det Baand, der skulde binde dem sammen; men selve denne Afregning maatte give Anledning til Misfornoieelse, idet den ganske vist mange Steder omkring i Landet har medført Byrder for Beboerne i enkelte Districter, hvilket maaskee ikke har været forudsat, da Loven blev vedtagen. Dette er nu lykkeligt og vel overstaet, men det synes at tale for, at man bør være meget forsigtig med at fremkalde nye Afregninger imellem Dele af Communer, der nu ønske Adskillelse. — Jeg skal tillade mig at meddele det høie Thing, at der ganske vist er indkommet ikke faa Andragender om Adskillelse i communal Henseende. Der er saaledes i Tidrummet fra den 1ste Januar 1868, da Loven traadte i Virksomhed, og til den 31te December 1869 indkommet 32 An-

dragender fra Sogne i 25 Communer, idet der fra flere Sogne er indkommet to Andragender om samme Gjenstand, ligesom ogsaa nogle Andragender gjentagne Gange ere blevne fornnyede. Disse Andragender ere indkomne til Ministeriet enten med vedkommende Aamtsraads bestemte anbefaling eller, for enkelte Aamtsraads Vedkommende, med en Hensstilling til Ministeriet, som man vel har kunnet tage som et Samtykke til Adskillelsen. Der er, hvad disse Andragender angaar, ganske vist ikke blevet bevilget Adskillelse i flere end 4 Tilfælde, hvorimod de øvrige Andragender ere blevne afflaede, fordi vedkommende Minister ikke troede at, de særegne Omstændigheder, der burde bringe ham til at indrømme Adskillelsen, vare tilstede. — Da jeg er gaaet ind paa statistiske Oplysninger, skal jeg tillade mig at rette et Par Ord til det ærede Medlem for Præsto Aamts 2den Valgkreds (D. Christensen). Han omtalte et Andragende fra Herfølge og Søder Sogne, som i sin Tid af Ministeriet er blevet afflaet, men saavidt jeg forstod ham, indkom Andragendet i Aaret 1866, altsaa før Landcommunalloven af 1867 var traadt i Kraft, og Andragendet blev sølgelig afflaet i Henhold til ældre Bestemmelser. Jeg veed, at der endnu i denne Commune ytrer sig Duffe om en Adskillelse, og der er underhaanden blevet gjort mig det Spørgsmaal, hvorvidt et Andragende derom, hvis Aamtsraadet vilde anbefale det, kunde ventes stadfæstet af Indenrigsministeren. Hertil har jeg svaret, at der, efter de Oplysninger, jeg har indhentet er Tale om en Adskillelse af Herfølge og Søder Sogne i geistlig Henseende, og at der derfor vel kunde være Anledning til at udsætte Adskillelsen i communal Henseende imellem disse to Sogne, indtil Adskillelse i geistlig Henseende ved indtrædende Vacance kan finde Sted. Jeg indrømmer ganske vist, at det at have fælles Præst ikke betinger Fællesskab i communal Henseende, men naar der har været Tale om Adskillelse i geistlig Henseende, forekommer dette mig dog at maatte kunne være en Anledning til at udsætte Adskillelse i communal Henseende. Svormange Andragender, der ere indkomne til Aamtsraadene, mangler jeg enhver Oplysning om, men jeg har Grund til at